

Sygn. akt II C 780/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 kwietnia 2016 r. powód K. R. wystąpił przeciwko Skarbowi Państwa – Sądowi Okręgowemu w Łodzi, Skarbowi Państwa – Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi, Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu dla Łodzi Śródmieścia w Ł., Skarbowi Państwa – Sądowi Okręgowemu w Krakowie, Skarbowi Państwa – Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie, Sądowi Najwyższemu oraz (...) S.A. w W.

o zasądzenie na jego rzecz od pozwanych kwoty 470.000 zł. (pozew – k. 4-6)

W odpowiedzi na pozew z dnia 2 września 2016 r. pozwany Skarb Państwa wniósł

o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. (odpowiedź na pozew – k. 101-106)

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Bank (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości, jako bezzasadnego oraz o obciążenie powoda kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (odpowiedź na pozew – k. 209)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 11 maja 2011 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I C 1508/10 i utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi wydanym w sprawie o sygn. akt I C 711/11 zostało oddalone powództwo K. R. przeciwko (...) Sportowemu sp. z o.o. w W. o zapłatę. Sąd Okręgowy uznał, iż powód nie wykazał, że w dniu 12 marca 2009 roku wygrał w grze liczbowej Duży Lotek kwotę 8.646.933,10 zł na podstawie kuponu nabytego w kolekturze nr (...)w Ł..

Wyrokiem z dnia 24 stycznia 2013 roku w sprawie I C 442/11 Sąd Okręgowy

w K. oddalił powództwo K. R. przeciwko Gminie miejskiej K.

o wydanie nieruchomości położonych w K. przy ul. (...) nr(...). Wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 23 lipca 2013 roku w sprawie I ACa 664/13.

Kolejne powództwo K. R. przeciwko Gminie Miejskiej K.

o zapłatę kwoty 365.000 zł zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi w sprawie o sygn. akt I C 608/15.

Prawomocnym oddaleniem zakończyło się również postępowanie w sprawie I C 1132/14 przed Sądem Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi o zapłatę przez Gminę M. K. kwoty 70.000 zł. Orzeczenie zostało utrzymane w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi w sprawie III Ca 695/15.

(bezsporne)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu, jako bezpodstawne.

W niniejszym postępowaniu powód domagał się zasądzenia od pozwanego Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Łodzi, Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Łodzi, Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi, Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie, Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Krakowie, Sądu Najwyższego oraz (...) S.A. w W. kwoty 470.000 zł powołując się na prawomocne orzeczenie Sądu, na mocy którego pozwani zostali, wedle twierdzeń powoda, zobowiązani do zwrotu na jego rzecz dochodzonej niniejszym pozwem kwoty.

W świetle powyższego Sąd Okręgowy stwierdził, że powód nie udowodnił zasadności swojego roszczenia. Domagając się zasądzenia od strony pozwanej określonej kwoty pieniężnej, powinien wskazać przede wszystkim prejudykat, z

którego wynika obowiązek uiszczenia żądanej kwoty na rzecz powoda. Przecież zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Normie tej w sferze procesowej odpowiada art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Powód nie wykazał żadnego zdarzenia, z którym wiązać można byłoby powstanie żądania udzielenia ochrony prawnej powodowi. Powód twierdził, iż obowiązek ten wynika z prawomocnego orzeczenia Sądu, jednakże nie wskazał go konkretnie. Gdyby nawet takie orzeczenie istniało, to powód dysponowałby tytułem egzekucyjnym, a powództwo o to samo byłoby niedopuszczalne. Z analizy orzeczeń zapadłych dotychczas w sprawach zainicjowanych przez powoda i związanych z jego rzekomą wygraną w grze losowej Duży Lotek nie wynika jednak, aby taki obowiązek został orzeczony. Sprawy, z którymi powód wiąże obowiązek zapłaty ze strony pozwanych, toczyły się przeciwko Gminie Miejskiej K., a Sąd Okręgowy w Łodzi rozstrzygał w nich o zasadności roszczeń powoda względem tego podmiotu i powództwa oddalił. Co więcej, wyrokami oddalającymi powództwa zakończyły się wszelkie dotychczas wytoczone przez powoda sprawy dotyczące jego rzekomej - nie udowodnionej - wygranej w grze liczbowej, zarówno, co do samego faktu wygrania przez powoda w Dużym Lotku jakiegokolwiek kwoty pieniężnej, jak i pozostałych roszczeń.

W tym stanie rzeczy należało uznać, iż powód nie wykazał, aby jego roszczenie znalazło podstawę w przepisach art. 415 k.c. i nast. lub art. 405 k.c. i nast., tj. aby strona pozwana dopuściła się deliktu lub bezpodstawnie wzbogaciła się kosztem powoda. Powód posługuje się jedynie gołosłownymi twierdzeniami jakoby strona pozwana była wobec niego obowiązana do uiszczenia wskazanej w pozwie kwoty. Poprzestał jedynie na twierdzeniach, iż na stronie pozwanej z mocy orzeczenia Sądu ciążył obowiązek zwrotu wspomnianej kwoty, a skoro zwrot nie nastąpił, to zachodzi podstawa do uznania, iż pozwany nie zadośćuczynił swojemu obowiązkowi. Nie może umknąć uwadze, iż powód konsekwentnie nie uściślił ani podstawy faktycznej ani prawnej dochodzonego roszczenia.

Roszczenie powoda nie znajduje podstaw również w treści art. 417¹ § 2 k.c. Sam fakt niezadowolenia strony z wyroku oddalającego powództwo nie stanowi, bowiem podstawy do formułowania roszczeń na podstawie powołanego przepisu, powód nie powołał zaś żadnych okoliczności mogących świadczyć o niewłaściwym procedowaniu sądu czy też o wyrządzeniu mu szkody. W szczególności w sprawie nie pojawia się w ogóle kwestia niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia i trybu, o którym mowa w art. 424¹ i n. k.p.c.)

Z uwagi na powyższe, powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. i nie obciążył nimi powoda mając na uwadze jego trudną sytuację materialną i życiową.

Z uwagi na fakt, że powód był zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika ustanowionego z urzędu Sąd nakazał wypłacić adw. T. J. kwotę

26.568 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, w tym kwotę 4.968 zł podatku VAT. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił na podstawie § 8 pkt 7 w zw. z § 16 ust. 2 pkt 2 i § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1801).